

ство, добри пастири; колко-то за мирски-тъ, за общински-тъ работи на сички-тъ български градове, дѣто тѣ и да лѣжатъ, нека ся грижи самъ народа за тяхно-то управление и подобреніе. Българска-та Екзархія ще заслужи безкрайна похвала и вечна признателность ако тя сполучи да извърши, въ какъсо време, и-сключително чърковни-тъ наредби, кои-то народа очаква отъ нея; за мирски-тъ, Българи-тъ трябва сами да си ги вършатъ ако искатъ да сѣ добра извършени.

Віена, 20. Септемврія 1872.

Г. Драгановъ.

Йосифъ Георги Штросмайеръ,

Епископъ Дяковски.

„Сичко за вѣра и отечество“ — тази е девиза-та на този знаменитъ мѣжъ, кой-то си избралъ за единственна цѣль на живота си да работи за образovanje-то на единородци-тъ си и за слава-та на отечество-то си: цѣль благородна и висока както е негова-та душа и неговій геній. Високо-то мѣсто кое-то той днесъ завзема въ отечество-то си, той го е придобилъ само съ постоянно-то си ученолюбіе, съ благородно-то си сърдце и съ просвѣтенія си умъ.

Штросмайеръ ся родилъ въ *Осѣкъ* (въ Славонія) на 1815. Родители-тъ му биле хора прости и сиромаси, но като оцѣнявали важноста на учение-то натоварили ся съ най-голѣми жьртви само за да образуватъ сына си; негова-та майка особено, коя-то была жена набожна и милостива, старала ся е да вдѣхне въ сърдце-то на любезна-та си рожба тѣзи двѣ христіенски добродѣтели още въ дѣтинство-то му.